

Els encontres desclassificats

L'escriptor Màrius Serra s'encarrega d'antologar algunes de les anècdotes més cridaneres que han acolorit, any rere any, les vuit edicions dels encontres d'escriptors en llengua catalana que s'han celebrat a València fins ara en el marc dels Premis Octubre.

VICENT A. JIMENEZ

Montserrat Casals. Una baralla "dialèctica".

CARMÉ PUÉRTOLAS

Mercè Ibarz. La contrincant de Casals.

ARXIU / JORDI MORERA

Carme Arnau. Una fugida ràpida l'escenari.

Després de dues legislatures d'encontres i desencontres d'escriptors en llengua catalana a València, convocats durant l'esbojarrada setmana que precedeix el lliurament dels Premis Octubre, una controvertida sentència judicial ha permès desclassificar els informes secrets encarregats per no se sap qui a no se sap quants agents infiltrats entre les hosts dels lletraferits becats que van assistir als primers encontres d'escriptors. La transparència informativa que caracteritza aquest setmanari ens empeny a publicar una miscel·lània d'aquest material declassificat. Els parèntesis són nostres.

30 d'octubre de 1988. Bar Capsa. 5.05 h. L'agent afirma que unes jovenetes valencianes que duïen distintius d'un grup subversiu conegut com Maulets han abordat amb intencions clarament libidinoses diversos becaris catalans de l'Encontre. El minúscul local estava ple de gom a gom, afirma l'agent. La gent saltava pertot amb gots a les mans i alguns individus fumaven substàncies segurament tòxiques. En aquestes condicions, afirma compungit, només ha pogut identificar amb seguretat el becaris Albert Roig (poeta), Enric Casassas (poeta) i Pep Blay (llavors poli-poeta i ara director de la secció de música del diari *Avui*), a banda d'un jove força alt i tímid a qui les noies anomenaven Pasquis com si ja el coneguessin (podria tractar-se de Toni Pascual, l'autor d'aquell *Christian* que va ser polèmic Premi Sant Jordi de novel·la, però no

n'estem segurs). L'agent afirma que aquest quart individu no és valencià. Després de més d'una hora d'estira i arrossa, Roig, Casassas, Blay i alguns altres becaris han declinat amablement les insistents invitacions de tres de les xicones per continuar la festa en un piset que tenien compartit al carrer del Moro Zeït. Només un becarí ha caigut en les xarxes de les subversives. Al final, les tres xicones han

"Tres biògrafes diferents de Mercè Rodoreda han polemitzat vivament amb armes dialèctiques a l'Aula Magna de la Universitat."

arrossegat el tal Pasquis i se l'han endut del local amb total aquiescència de l'interfecte, afirma l'agent.

30 d'octubre de 1988. Pl. de l'Ajuntament. 8.35 h. L'agent afirma que ha vist sortir del bar Barrachina el periodista Julià Guillamon (llavors redactor de la secció de cultura del diari *Avui*, avui crític de *La Vanguardia*) acompanyat d'un altre individu no identificat. Reien i fumaven. Semblaven haver passat la nit en blanc,

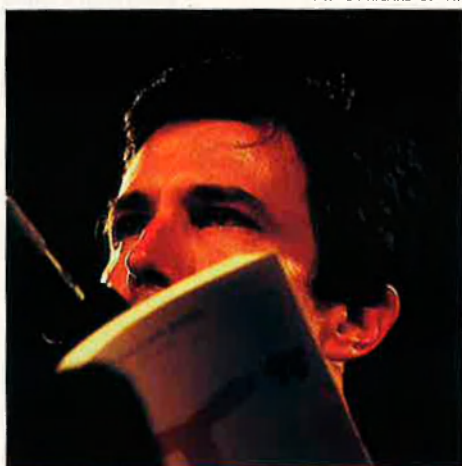
afirma l'agent. Just davant del Barrachina els ha abordat un senyor amb barba, ulleres i gavardina que traguava una maleta petita de camí cap a l'estació. Els dos homes han discutit sobre la no inserció a l'*Avui* d'una notícia relativa als Premis Octubre. El barbut brandava l'exemplar del dia del rotatiu català. L'agent afirma que la discussió ha estat agra i que ha identificat al barbut com Josep Lluís Carod-Rovira (actual líder d'ERC). L'afer que ha provocat la discussió, afirma amb cautela, podria ser la no inclusió en l'*Avui* del nom del guanyador del premi d'articles periòdics que du el nom del setmanari EL TEMPS. De la discussió es despenia que Carod-Rovira havia estat el guardonat i Guillamon el responsable de la no inclusió de la notícia al diari, afirma l'agent.

24 d'octubre de 1991. Pasadissos de la Universitat de València. 13.45 h. Afirma l'agent que avui ha vist emergir amb tota la seva força la fúria soterrada que oculta el vernís de la cultura. Els fets han succeït just després d'una tensa taula rodona sobre l'escriptora catalana Mercè Rodoreda. Tres biògrafes diferents, afirma, han polemitzat vivament amb armes dialèctiques a l'Aula Magna de la Universitat. A la sortida, Carme Arnau (autora d'una biografia a 62) ha fugit cames ajudeu-me i les altres dues s'han embolicat en una disputa que ha anat més enllà de la dialèctica. Afirma l'agent que alguns testimonis presencials han assegurat que les cabelleres i els dits

de Montserrat Casals (autora de *MR contra la vida, la literatura*) i Mercè Ibarz (llavors redactora de l'*Avui* i autora d'una biografia a Empúries) han arribat a entrelleçar-se d'una manera poc dolça.

29 d'octubre de 1988. Alameda Palace. 23.35 h. Afirmar l'agent que aquesta nit ha estat testimoni d'un cas clar de sabotatge entre participants en l'acte d'exaltació catalanista dels Premis Octubre. Els fets s'han produït al mateix recinte en què se celebrava el fastuós sopar. Quan s'ha proclamat oficialment el nom de la guanyadora Isabel Olesti (novel·lista i ballarina que s'endugué l'Andròmina amb *Desfici*), un convidat ha proferit un impropri, s'ha aixecat precipitadament de la taula on sopava i ha creuat el local com un boig a la recerca d'un telèfon, afirma l'agent. Era el periodista cultural del diari *Avui*, Julià Guillamon, a qui un membre del jurat de l'Andròmina hauria filtrat un fals guanyador amb tota la mala fe, considera l'agent. El periodista ha hagut de fer aturar l'edició del dia per rectificar-ne la portada i una pàgina interior, afirma divertit l'agent, i el rotatiu català ha sortit al carrer amb unes quantes hores de retard.

25 d'octubre de 1988. Oficines de la Fundació Ausiàs March al carrer de Moratín. 17.30 h. Afirmar l'agent que la manera de distribuir les habitacions dobles, triples i quàdruples entre els becaris demostra clarament la dissipació moral de l'Encontre. Els becaris han anat arribant en grups més o menys relacionats amb la seva distribució territorial, afirma, però el repartiment de llits no ha seguit cap criteri raonable. De tots els clans, afirma l'agent, els més eixelebrats han estat els procedents de Tarragona. Liderats per Josep Bargalló (avui diputat d'ERC) i l'escriptora Montserrat Palau, el clan de Tarragona té elements subversius com ara Roig, Blay, Singla, Garriga o Figuerola, especialment si s'ajunten amb els mallorquins, també molt perillosos, afirma. L'agent recomana vigilar amb zel un parell de narradors manacorins anome-

ARXIU / RICARD CUGAT

ARXIU

nats Jaume Capó i Gabriel Galmés. Els grups de Lleida (Jaume Macià, Vidal Vidal, Pep Coll, Chauvell, Hèctor Moret) i de Girona (Fonalleras, Vicenç Pagès, Antoni Puigverd, Natàlia Molero...) són més discrets. L'agent afirma que no entén què fa a València l'alguerès Rafael Caria. Fins i tot hi vénen francesos de Perpinyà, afirma l'agent, esverat.

26 d'octubre de 1990. Restaurant Marcus. 18.15 h. L'agent afirma que un dels participants en l'Encontre ha provocat una alteració notable de l'ordre públic. Després d'haver passejat un mateix whisky per quatre o cinc locals, incapaç de consumir-lo, afirma l'agent, l'editor Oriol Izquierdo (llavors, com ara, director literari d'Edicions Proa) seia tranquil·lament a la terrassa del restaurant Marcus quan ha estat víctima d'un violent atac de singlot. L'acompanyaven, entre d'altres, els escriptors Miquel de Palol, Josep Maria Fonalleras i Jaume Subirana. Afirmar l'agent que els companys de taula d'Izquierdo han començat a fer-li un seguit de suggeriments per tal de combatre el singlot i que, finalment, han acordat que el millor sistema era d'adoptar la posició horitzontal. Han ajuntat tres taules, afirma, n'han tret gots i ampolles, i l'han reptat a ajeure-s'hi. El flegmàtic editor no s'ha fet pregar.

27 d'octubre de 1990. Bar La marxa. 2.15 h. Afirmar l'agent que ha presenciat com, a proposta de l'escriptor Rafael Vallbona, un

grup de vuit lletraferits han fet una partit a la màquina del local per parelles. La tria de parelles ha estat difícil, afirma, sobretot quan el poeta Alex Susanna ha convidat el crític Julià Guillamon a ser la seva parella. "Això seria una parella contra natura", ha contestat el crític. El poeta s'ha indignat, però Vallbona ha posat pau i finalment la parella Susanna-Guillamon ha acabat jugant. I perdent, perquè han quedat quarts de quatre.

25 d'octubre de 1989. Restaurant Redford. 14.45 h. L'agent afirma que ha desemmascarat un argücia que demostra les fosques intencions de la majoria de becaris de l'Encontre. Estava assegut casualment en una taula del restaurant Redford, afirma, quan ha sentit que darrere seu una veu d'home proposava inventar-se un autor inexistent. El grup de becaris ha anat descrivint el currículum del presumpte autor escandinau a les seves espatlles. Li han adjudicat diverses obres, entre les quals només ha pogut pescar *Mil llacs*, i diversos trets que componien una vera biografia del fals autor. Afirmar l'agent que hi ha identificat Josep Maria Fonalleras, Josep Anton Fernández, Jaume Subirana, Julià Guillamon i Josep Maria Lloró, però que eren uns quants més. El nom del fals autor l'ha proposat Fonalleras, després d'aixecar la vista i topar amb el rètol de canvi d'una entitat financera que hi ha al costat del restaurant. "Wechsel", afirma que ha proposat l'autor gironí, i una altra veu ha afegit:

Alex Susanna i Julià Guillamon. Una parella contra natura sempre és perdedora.

VICENT A. JIMÉNEZ

Isabel Olesti. La guanyadora de l'Andròmina de 1988 fou motiu involuntari d'un problema d'edició al diari *Avui*.

Mètodes matemàtics Variable complexa

J. Penarrocha, A. Santamaria, J. Vidal

Una introducció a l'anàlisi de funcions complexes de variable complexa i les seues aplicacions. També s'hi tracten alguns temes avançats com ara la funció gamma, transformades integrals i desenvolupaments asimptòtics.

Universitat de València
"Educació. Materials", 17

Comunicar la ciència

P. Alberola, J. Borja, J.M. Perujo, J. Forcadell, C. Cortés, J. Bernábeu

Escriure un text científic significa utilitzar un registre lingüístic adequat que afavoresca la intel·ligibilitat del document. Aquest llibre us proporcionarà els esquemes bàsics que us ajudaran a sistematitzar les vostres aportacions científiques.

Edicions del Bullent
"Recursos", 2

Francesco

Josep M. Ballarín

Josep M. Ballarín afirma: "Tots els meus llibres surten d'aquest"

Edicions 62
"El Balanci", 293

Primer Diccionari

Més de 17.000 entrades,
32 pàgines a tot color, mapes i més de 600 il·lustracions.

Preu: 2.950 ptes.

Eumo Editorial publica la nova versió del **Primer Diccionari** revisada i amb el doble d'entrades.

ARXIU / VICENT A. JIMÉNEZ

Rafael Vallbona. El pacificador.

"Gunnar Wechsel, el famós autor finès de *Mil llacs*" (diversos articles en les seccions de cultura d'alguns diaris de l'època testimonien l'existència d'aquest autor finès virtual). L'agent afirma que els components del grupet s'han passat la taula rodona de la tarda citant Wechsel amb l'única intenció d'arrossegar algú en el seu engany estult. Només el crític Isidor Cònsul ha mostrat un cert interès pel tal Wechsel.

26 d'octubre de 1989. Carrer de Cavallers. 3.30 h. L'agent afirma que tres participants de l'Encontre que ha identificat com David Castillo (ara director del suplement de Cultura de l'*Avui*), Lluís Roda (poeta i narrador) i Xulio Ricardo Trigo (poeta i novel·lista) han foragitat aquesta nit tres joves camells que traficaven amb haixix pel carrer de Cavallers. La mera aparició de les seves corbates ha fet pressuposar als petits traficants que havia arribat la policia.

28 d'octubre de 1993. Ateneu Mercantil. 14.30 h. Afirma l'agent que un grup de joves amants de la poesia provinents d'Altea, Algemesí, Benicarló, Vila-real i Elx s'han passat la setmana conspirant amb una mallorquina i un igualadí per tal de tirar endavant nombroses iniciatives de publicació poètica. El projecte amb més possibilitats de cristal·litzar és una revista de poesia anomenada *Esmment* i els dos elements més actius semblen ser el bibliotecari Eduard Aguilar, d'Altea, i el poeta igualadí Ernest Far-

rés, que ja té experiència en el món de l'edició, afirma l'agent. (Farrés ha aconseguit tirar endavant la revista *Esmment*, una publicació mensual de poesia inèdita, versions de poesia estrangera i estudis sobre autors com ara Estellés, E. E. Cummings o Salvat-Papasseit que s'edita puntualment a Igualada des del novembre de 1995.)

29 d'octubre de 1989. Sala Continental. 2.15 h. Afirma l'agent que el poeta Miquel de Palol s'ha passat la nit fent-li proposicions deshonestes a l'escriptora guardonada Maria de la Pau Janer, en presència d'un testimoni femení no identificat. Mentre tothom ballava desafortunadament a la pista del Continental, afirma, aquestes tres persones seien en un sofà discret, maquinant prop de l'entrada dels lavabos. De resultes d'aquest contacte és probable, aventura l'agent, que en surti alguna cosa (efectivament, després Palol i Janer publicarien el volum conjunt de contes a quatre mans *Sense compromís de perversitat*).

31 d'octubre de 1992. Alameda Palace. 23.55 h. Afirma l'agent que, enmig dels premis, ha presenciat com una delegació de becaris de l'Autònoma de Bellaterra, capitanejats pels professors Mavi Dolç, Francesc Espinet i Laura Santamaria, obsequiava amb una ploma Montblanc la modesta coordinadora dels becaris Tina Soler, provocant-li una hemorràgia de satisfacció. I, pel que sembla, no era la primera vegada que això passava, afirma l'agent.

25 d'octubre de 1990. Bar Rialto. 13.30 h. Afirma l'agent que, entre la munió dels dits catalanòfils que passen per València els seus exòtics accents, destaca una jove becària francesa d'aspecte exuberant que es diu Virginie Abbrot i crida l'atenció de tothom per la naturalesa del seu acompanyant: un gosset de peluix anomenat Chassou que sempre du enganxat al pit per protegir-la dels atacs constants dels mascles. El pit esquerre, precisa l'agent.

Màrius Serra